

[Per Hækkerup.]

lægsvirksomhed, ville vi vel alle sammen hellere have været foruden, men det er lige så ubestrideligt en kendsgerning, at der gennemføres kun den afdæmpning, som er nødvendig for at gennemføre en hurtigere afvikling af det offentlige byggeri og den offentlige anlægsvirksomhed, som allerede er i gang. Det er jo ikke således, at man derigennem tilsigter eller — er jeg overbevist om — passivt vil se på, at der opstår ledig arbejdskraft eller ledig produktionskraft, som på grund af denne afdæmpning går ubenyttet hen. Det, der sker, er tværtimod, at vi skulle få en mere rationel og en mere hensigtsmæssig udnyttelse af den forhåndenværende arbejdskraft, og at vi derfor hurtigere skulle kunne færdiggøre både de sociale institutioner, de sundhedsinstitutioner, de undervisningsinstitutioner o. s. v., som står på det offentliges byggeprogram.

Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Morten Lange ligesom måtte komme det ærede medlem hr. Aksel Larsen lidt til hjælp her i debatten, og det forstår jeg så udmærket godt var nødvendigt, men jeg forstod også, at det ærede medlem ligesom følte, at man alligevel var lidt ubehagelig til mode ved ikke at have været med i de reelle forhandlinger om løsningen af de øjeblikkelige problemer, og jeg opfattede det sådan, at det ærede medlem inviterede os andre til en gang pølser på Nørreport; jeg går ud fra, at det skal være røde pølser. Det afskrækker ikke mig, men jeg er ikke helt sikker på, at den anden regeringspartner vil være lige så tilfreds med pølsernes udseende. Men jeg vil da gerne sige, at det ærede medlem må forstå, at det intet har med realpolitik at gøre, når det ærede medlem hr. Aksel Larsen kommer og siger, at der er jo et andet flertal; der er socialistisk folkeparti, så er der socialdemokratiet, og så tror jeg, det var det ærede medlem hr. Aage Fogh, der blev indlemmet i denne flertalsgruppe. Det ærede medlem ved jo, at dette intet har med de faktiske forhold at gøre, det ved begge ærede medlemmer. Det er da givet, at socialdemokratiet ikke deltager i et sådant pølsegilde, så længe de er i regering med de radikale, uden at de radikale er med. Derfor ved det ærede

medlem, at det er intet realpolitisk standpunkt.

Endelig har jeg et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Det ærede medlem indledte sin tale med at forklare, at det var regeringens ansvar, at vi kom fra de gode tider til de dårlige tider, eller noget i den retning, sagde det ærede medlem. Jeg har nu ikke indtryk af, at det er dårlige tider. Jeg har ikke indtryk af, at det store flertal af dette lands befolkning føler, at det er dårlige tider. Jeg tror ikke, at vi på noget tidspunkt i Danmarks historie har haft så stor en produktion og så høj en levestandard som i dag; men det er rigtigt, at der er opstået visse problemer med hensyn til at administrere de gode tider, og det påstår det ærede medlem er regeringens ansvar. Naturligvis har regeringen sin part af ansvaret. Man kan sige, at det, der måske førte til, at vi er kommet ud for en indtægtsstigning, som har været så stor, at den er løbet foran og ud over stigningen i den varemængde, der står til vor rådighed, begyndte, da vi i det høje ting for godt et år siden gennemførte en skattnedsættelse. Det er utvivlsomt rigtigt, at da startede den købekraftudpumpning, som senere blev fulgt af andre foranstaltninger inden for det høje ting og uden for det høje ting. Men var vi alene om det? Havde det ærede medlem og det ærede medlems parti, og havde det konservative folkeparti ikke medansvar for den skattelettelse? Var det ikke venstre og de konservative, der oven i købet havde udarbejdet et program med helt andre store skattelettelser? Var det ikke venstre og de konservative, der stod og anklagede regeringen, fordi man ikke gennemførte større skattelettelser? Jeg mener at kunne erindre, at de andre indtægtsforøgelses, der fandt sted, f. eks. forhøjelsen af tjenestemændenes lønninger, også blev gennemført med det ærede medlems stemme. Jeg tror derfor ikke, man kan sige, at det blot er regeringens ansvar. Jeg tror, man må erkende, at her stod vi over for en udviklingsproces, som ingen magtede at standse, og som heller ikke det ærede medlem eller hans parti forsøgte at standse.

Jeg tror, man har lov til at sige, at godt nok har regeringen sin part af ansvaret for, at det har vist sig så vanskeligt at admini-